

Skulle tillfrids stället, derigenom,
att Sonen blef ett försonings offer
för världens synden. Men hvi
den presbiter läses på tvingar ke-
ter det: "att Han skulle förlika
os med Gud?" Men denna öfver-
sättning vara rätt? Menne den sät-
tryckes Luther's föreställning om
Guds vrede, som skulle bli skad-
1454. Men Gud kan ju icke vara
vred; Han kan icke vara förtörnad.
Man får icke föreställa sig att Gud
blir ond, som en menniska; Han
behöfver således icke bli skad-
Men hur gör man af Guds tron-
ga rättfärdighet? behöfver icke
den tillfrids stället? Hur gör man
af samvetskräftan? Kan detta
tillfrids stället, utan försoning.
Hur gör man af den så kallade
rättfärdigheten? Kan man samvets-
förens rätta utan försoning.
Guds dom: samvettet, eller någon
förbannelse; kan den borttagas
utan försonings offer?
1455. Genom Elias öfverdras falska
föreställning om Guds Håga Ögon
Hägar, som försoningens blifvit
ja bortblandad, att det till slut
blir Gud, som kan förtörnat

menne. Det blir till slut Guds
ter, att bedja menniskans om förlä-
telse. När Rationalisterna taga sig
vulgar till rättegångs biträde, så kan
de rätteligen bevisa, att Gud är ondt
vis, om han dömer någon men-
niska till Helvetet. När Agrippelen
Johannes skrifer: Om någon
säger, ja att Gud är rättvis, att
han förlåter synderna. Deras skat-
ten Rationalisten, att Gud är ondt
vis, om han icke förlåter synderna.
1456. Uti Luther's tid var Jansen
en Paris loka: Men nu är han en
Jansen, Sonen eller den helige Ande
en Paris loka. Det är bevisat uti
Theologi, att någon synd emat de
Hel. Ande kan nu vara icke begås.
På detta sätt slipper man också
latta ifrån saken. Då menniskan
icke kan begå någon synd, kan
Gud därför icke bedja. Då behöfver icke
bedja Gud om förlåtelse, eller ångra
sitt brätt. Han, någon brutit emat
lagen: ja behöfver han endast bättra
sitt lefnere, och då är Gud gliket
att förgåta det förra ådaktiga
lefnere. (Snell). Rationalisten
tycker hafva den öfvertygelsen, att
en ond handling, kan gott göras
med en god gerning.